

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 6 ສິງຫາ 2023 (08-06-2023)

ແຍກໄວ້ໃນທາງທີ່ພວກເຮົາຄິດ

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານແປກໃຈທີ່ປຸງຄວາມຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການດໍາເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະຄຣິດປ່ຽນແປງວິທີທີ່ພວກເຮົາຄິດ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ນັກຂ່າວ ແມວຄົມ (Malcolm)

ນັກເກີຣິດຈ໌ (Muggeridge) (1903-1990) ແມ່ນຊາວອັງກິດທີ່ເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ຄອມມິວນິດສ໌. ການເດີນທາງໄປກຸງ ມອດສ໌ໂກ (Moscow) ໃນຊຸມປີ 1930, ລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນໄຮ້ດຽງສາຂອງລາວນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກກັບສະຖານະການ. ທັນທີທີ່ລາວໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ໂຈເຊັບ ສະຕາລິນ (Joseph Stalin) ຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ອິດຢາກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສືບລ້ານຄົນ.

ຄວາມບໍ່ພໍໃຈ, ນັກເກີຣິດຈ໌ ໄດ້ອາສາສັກເພື່ອປະເທດອັງກິດໃນລະຫວ່າງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງແລະໄດ້ກາຍເປັນນັກສືບສາຍລັບ. ບໍ່ສາມາດສັນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການເປັນຢູ່ທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍອອກໄດ້, ລາວໄດ້ໄປຫາດຊາຍທະເລທີ່ສອກຫຼີກໃນອາຟຣິກາເພື່ອຂ້າຕົວຕາຍ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນລາວໄດ້ລອຍອອກໄປເຖິງເຂດຊຸມນໍ້າເລິກທີ່ມີສີດໍາ.

ຫຼັງຈາກອອກໄປຫ່າງໄກຈາກຝັ່ງຫຼາຍສົມຄວນ. ກໍອິດເມື່ອຍ, ລາວສໍານຶກໄດ້ວ່າລາວບໍ່ຢາກຕາຍອີກແລ້ວ. ໃນຄວາມຍ້ານວ່າລາວຈະບໍ່ລອດໄດ້, ຄວາມປາຖນາອັນແຮງກ້າທີ່ຢາກຈະມີຊີວິດຢູ່ກໍເຮັດໃຫ້ລາວກັບຄືນມາໄດ້ໃນທີ່ສຸດ.

ນັກເກີຣິດຈ໌ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຊອກຫາຄວາມສໍາເລັດເປັນນັກຂຽນຫຼັງຈາກສົງຄາມ. ໃນທີ່ສຸດ, ລາວໄດ້ພົບເຫັນພຣະຄຣິດ. ນີ້ປ່ຽນແປງແນວຄິດຂອງລາວຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງແລະການຂຽນຂອງລາວກໍປ່ຽນແປງເຊັ່ນກັນ. ປະສົມປະສານກັບຜົນບັງຄັບໃຊ້ທີ່ເຈາະເລິກແລະຄວາມຊັດເຈນທາງດ້ານສິລະທັມ, ນັກເກີຣິດຈ໌ ໄດ້ກາຍເປັນນຶ່ງໃນນັກຂ່າວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງສະຕະວັດທີ 20.

ນັກເກີຣິດຈ໌ ໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າການດໍາເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະຄຣິດປ່ຽນແປງວິທີທີ່ພວກເຮົາຄິດ. ໃນການຮຽນພາກນີ້, ພວກເຮົາຈະຄົ້ນພົບວ່າຊີວິດມີຄວາມໝາຍໃໝ່ແນວໃດເມື່ອພວກເຮົາດໍາເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະຄຣິດ, ແທນທີ່ຈະເປັນຕົວເຮົາເອງ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ໂຣມ 12:1-2

1. ເຫດສະນັ້ນ ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ໂດຍເຫັນແກ່ພຣະເມດຕາກະຣຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຖວາຍຕົວແກ່ພຣະເຈົ້າ ເປັນເຄື່ອງບູຊາອັນມີຊີວິດ, ເປັນອັນບໍ່ຮິສຸດ, ແລະເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນການນະມັສການໃຫ້ສົມກັບຝ່າຍວິນຍານຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ. 2. ຢ່າດໍາເນີນຊີວິດເໝືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້ ແຕ່ຈຶ່ງຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈ ແລ້ວອຸປະນິສັຍຂອງພວກເຈົ້າ ຈຶ່ງຈະປ່ຽນໃໝ່ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຈະຮູ້ວ່າອັນໃດດີ ອັນໃດເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍ ແລະອັນໃດດີທີ່ສຸດ.

ໂຣມບົດ 12 ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງກັບຄືນໄປທີ່ ໂຣມບົດ 11 ເພື່ອເບິ່ງສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ອັນນີ້ສໍາຄັນແລະຈະໃຫ້ເຫັນຄວາມໝາຍ

ຂອງການສຶກສານີ້. ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງປຶ້ມນັ້ນແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນກຸງໂຣມ (1:7). ໃນບາງສ່ວນຂອງປຶ້ມ, ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກຜູ້ເຊື່ອຖືໂດຍທົ່ວໄປ. ໃນພາກສ່ວນອື່ນໆ, ລາວໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາວຄຣິສະຕຽນທີ່ມີເຊື່ອສາຍເປັນຊາວຍິວຫຼືຈາກຄົນທີ່ມີເຊື່ອສາຍເປັນຄົນຕ່າງຊາດ.

ໃນບົດທີ 9–11, ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າເບິ່ງຊາວຍິວໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພັນທະສັນຍາ, ແລະສິດທິຂອງສະໜັບສະໜູນທີ່ຈະລວມເອົາຄົນຕ່າງຊາດໃນແຜນການແຫ່ງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະອົງ. ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຜູ້ເຊື່ອຖືຄົນຕ່າງຊາດໃນກຸງໂຣມວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງພວກເຂົາໂດຍຜ່ານພັນທະສັນຍາໃໝ່. ຂໍ້ຕົກລົງອັນສັກສິດໃໝ່ນີ້ລະຫວ່າງພວກເຂົາແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນໂດຍຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງຊາວຍິວທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທັງໝົດຂອງຂໍ້ຕົກລົງທີ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ເອີ້ນວ່າພັນທະສັນຍາເກົ່າ. ຄວາມຈິງນີ້, ແລະຄວາມເປັນຈິງທີ່ການເສັງສະລະຂອງສັດແມ່ນຄວາມບໍ່ຖາວອນແລະໃນທີ່ສຸດວິທີການທີ່ບໍ່ພຽງພໍຂອງການລົບລ້າງບາບຂອງມະນຸດ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພັນທະສັນຍາໃໝ່ທີ່ຈຳເປັນ (ເຮັບເຮີ 10:4-10). ພຣະເຢຊູເປັນສ່ວນຕົວຂອງການບັນລຸຂໍ້ກຳນົດຂອງພັນທະສັນຍາເກົ່າແລະໄດ້ລິເລີ້ມພັນທະສັນຍາໃໝ່ໃນປະຈຸບັນຂອງພຣະອົງໂດຍສິ້ນພຣະຊົນແລະສຳເລັດໂດຍການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງໃນສາມມື້ຕໍ່ມາ.

ມັນແມ່ນເທິງພື້ນຖານນີ້ທີ່ໂປໂລໄດ້ອອກສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ພວກຜູ້ເຊື່ອໃນກຸງໂຣມ. ທ່ານໄດ້ໂຕ້ຖຽງວ່າໃນທັສນະຂອງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຊາວຍິວແລະຄົນຕ່າງຊາດຕາມທີ່ເຫັນຢູ່ໃນຂໍ້ກຳນົດອັນສ່ວງາງາມຂອງສັນຍາເກົ່າແລະໂດຍສະເພາະພັນທະສັນຍາໃໝ່, ພວກເຂົາມີໜ້າທີ່ຕ້ອງເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງ.

ຈິດໃຈຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການປ່ຽນໃໝ່ຫຼືປ່ຽນແປງແນວໃດນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມມີສາຍພົວພັນກັບພຣະຄຣິດ?

ໃນການອ້າງອີງໂດຍກົງກັບການຖວາຍບູຊາຮ່າງກາຍຂອງສັດໃນພັນທະສັນຍາເດີມແລະການຖວາຍຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດໃນພາກພຣະສັນຍາໃໝ່, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ນຳສະເໜີ "ຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ, ບໍ່ຮິສຸດແລະເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ." ໂປໂລຖືວ່ານີ້ເປັນການນະມັສການແທ້. ເໝາະສົມແລະເໝາະສົມກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຂົາ-ແລະສຳລັບພວກເຮົາດ້ວຍ.

ການຖວາຍຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເປັນການຖວາຍບູຊາທີ່ມີຊີວິດແມ່ນຕົງຕາມພຣະຄຳພີ, ແຕ່ຍັງເຮັດຕາມໄດ້. ໃນການສຶກສາທີ່ຜ່ານມານັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ພຣະຄຳພີເບິ່ງຄວາມຢາກແລະທ່າອງຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາທີ່ເປັນແຫຼ່ງຂອງການລໍ້ລວງເລື້ອຍໆ ແລະການບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບບັນຊາໃຫ້ປະທານການກະທຳຂອງເນື້ອໜັງ ແລະພິຈາລະນາຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາວ່າເປັນຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວເພາະເຮັດບາບ (ໂຣມ 6:11). ໃນທີ່ນີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົມດຸນຈຸດນັ້ນໂດຍການໃຫ້ທັສນະໃນທາງບວກກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ-ບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະຖວາຍເປັນຮູບການບູຊາທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອນຮັບ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຜູ້ເຊື່ອຖືໃນກຸງໂຣມໄດ້ຖືກບອກວ່າຢ່າດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້, ແຕ່ໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດຝ່າຍວິນຍານໃນທາງກົງກັນຂ້າມກັບສັງຄົມ. ເນື່ອງຈາກວ່າການດຳເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະຄຣິດປ່ຽນແປງວິທີທີ່ພວກເຮົາຄິດ, ນີ້ນຳໄປສູ່ການປ່ຽນໃຈເຫຼື້ອມໃສເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງສ່ວນບຸກຄົນ. ການຫັນປ່ຽນເປັນເງື່ອນໄຂທາງວິນຍານທີ່ຮຸນແຮງຫຼາຍທີ່ພຣະຄຳພີໃຊ້ຄຳສັບທາງຊີວະພາບ "metamorphosis." ການຫັນປ່ຽນໝາຍເຖິງ "ປ່ຽນຮູບແບບ." ເມື່ອເຮົາກາຍເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ທັສນະທັງໝົດຂອງເຮົາ-ລະບົບຄຸນຄ່າ, ມາດຕະຖານດ້ານທາງຊອບທັມ, ສິລທັມ, ແລະທັສນະຂອງໂລກ-ເລີ້ມມີການປ່ຽນແປງທີ່ສົມບູນແລະການປ່ຽນແປງ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຈດຕະນາ.

ມີສັຍອັນໃດທີ່ເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາປ່ຽນແປງ?

2. ໂຣມ 12:3-5

3. ເນື່ອງຈາກວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຜດໃຫ້ພຣະຄຸນແກ່ເຮົາ, ເຮົາຈຶ່ງຂໍບອກພວກເຈົ້າທຸກຄົນວ່າ ຢ່າຄິດຖືຕົວເກີນທີ່ຕົນເປັນຢູ່ ແຕ່ໃຫ້ຄິດສົມເຫດສົມຜົນ ໃຫ້ຄິດສົມກັບຂນາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຜດໃຫ້ແຕ່ລະຄົນນັ້ນ. 4. ເພາະວ່າພວກເຮົາມີອະວັຍວະຫຼາຍ

ຢ່າງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍອັນດຽວ ແລະແຕ່ລະອະວັຍວະກໍມີໜ້າທີ່ແຕກຕ່າງກັນສັນໃດ, 5. ພວກເຮົາທີ່ມີຫຼາຍຄົນກໍຮ່ວມເຂົ້າເປັນຮ່າງກາຍດຽວກັນໃນພຣະຄຣິດ ແລະພວກເຮົາກໍເປັນອະວັຍວະແກ່ກັນແລະກັນສັນນັ້ນ.

ໂດຍໄດ້ທ້າທາຍຊາວໂຣມັນໃຫ້ອຸທິດຕົນເອງໄປສູ່ລະດັບໃໝ່ຂອງແນວຄິດແລະການດໍາເນີນຊີວິດທີ່ປ່ຽນແປງ, ໂປໂລໄດ້ແນະນຳຢ່າງໄວວາເພື່ອເຕືອນຜູ້ເຊື່ອຖືໃຫ້ລະວັງໃນວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງຕົວເອງ. ລາວຮູ້ວ່າການຄອບຄອງນັ້ນ ຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະການມີປະສົບການທາງວິນຍານທີ່ເປັນເອກະລັກກັບພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນພັດທະນາຄວາມພາກພູມໃຈທາງວິນຍານ. ຄວາມພາກພູມໃຈພະຍາຍາມສື່ໂກງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສ່ຽງຮາສີຂອງພຣະອົງ. ຄວາມເປັນຈິງນັ້ນແມ່ນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການເຕືອນຂອງທ່ານໂປໂລ.

ໃນຫຼາຍໆກໍລະນີ, ຄວາມພາກພູມໃຈສະແດງອອກໂດຍຄົນທີ່ຄິດຕົວເອງສູງເກີນໄປ (narcissism). ສິ່ງມວນຊົນສັງຄົມໃນມື້ນີ້ພຽງແຕ່ເຮັດໃຫ້ບັນຫານີ້ຮຸນແຮງຂຶ້ນ, ຂະນະທີ່ຄົນໄດ້ສ້າງຢ່າງລະມັດລະວັງແລະຕາມອຸດົມຄະຕິຮຸນແຮງຂອງພວກເຂົາເອງ. ແຕ່ບາງຄົນມີບັນຫາກົງກັນຂ້າມ. ການມີທັສະນະທີ່ຕໍ່າຢ່າງອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົນເອງກໍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ພຽງພໍໃນພຣະຄຳພີເຊັ່ນກັນ (echoism). ຄົນແບບນີ້ຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ພຽງພໍແລະຄວາມກັງວົນທີ່ຮ້າຍແຮງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕົວຢ່າງຂອງການດູດຊຶມຕົນເອງແລະສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດການຊຶມເລົ້າເພາະວ່າພວກເຂົາອອກຈາກຄວາມສົມດຸນທາງວິນຍານ. ທ່ານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງທັງສອງປະເດັນ.

ທ່ານໂປໂລໄດ້ສ້າງການປະຕິເສດການປຸງປຸງຕົນເອງໂດຍກ່າວວ່າ "ແຕ່ຈົ່ງຖອມໃຈລົງຖືວ່າຄົນອື່ນດີກວ່າຕົນ." (ພິລິປປອຍ 2:3). ເມື່ອພວກເຮົາປະກອບທັສະນະຄະຕິນີ້, ພວກເຮົາສະແດງທ່າທິຂອງການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໃນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດໃຫ້ເຮົາມີ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນການດູດຊຶມຕົນເອງຫຼືສະຕິຕົນເອງຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ. ເຮົາເລີ້ມຕົ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງກຽດສັກສີສ່ວນຕົວແລະການເອົາໃຈໃສ່ເປັນຈຸດໃຈກາງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ເມື່ອຊາວຄຣິສະຕຽນຮັບຮູ້ວ່າຕົນເອງເປັນສະມາຊິກຂອງຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ແຕ່ລະພາກສ່ວນຮູ້ສະຖານທີ່ຂອງຕົນແລະວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານຄຣິສະຕະຈັກກາຍເປັນການປະສານງານໃນການປະຕິບັດພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄຣິສະຕະຈັກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄຸ້ມເຂດ, ແລະໂລກຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຄິດຜິດແນວໃດກ່ຽວກັບຕົວເຮົາເອງ?

3. ໂຣມ 12:9-13

9. ຈົ່ງຮັກດ້ວຍໃຈຈິງ ຈົ່ງກຽດຊົງສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ຈົ່ງຍິດພັນໃນສິ່ງທີ່ດີ. 10. ຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນເໝືອນສັນພິນ້ອງ ສ່ວນການໃຫ້ກຽດຊົງກັນແລະກັນນັ້ນຈົ່ງຖືວ່າຜູ້ອື່ນດີກວ່າຕົນ. 11. ຈົ່ງເຮັດວຽກຢ່າງເຕັມກຳລັງ ແລະຢ່າກຽດຄ້ານ ຈົ່ງຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງມີຈິດໃຈຮັບຮົນດ້ວຍພຣະວິນຍານ. 12. ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມຫວັງ ຈົ່ງອົດທົນໃນຄວາມຍາກລຳບາກ ຈົ່ງພາວັນນາອະທິຖານຢູ່ບໍ່ຂາດ. 13. ຈົ່ງຊ່ວຍເຫຼືອໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າເມື່ອພວກເຂົາຂັດສົນ ຈົ່ງຍິນດີຕ້ອນຮັບແຂກດ້ວຍໃຈເຫຼື້ອມໄສ.

ໃນຖານະເປັນຄຣິສະຕຽນສະແດງອອກທີ່ພຣະເຈົ້າ-ປະທານຕໍາແໜ່ງໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ຄວາມຮັກໄດ້ຖືກແກກິດອອກໃຫ້ເຫັນ. ການສະແດງອອກຂອງປະທານຝ່າຍວິນຍານພາຍໃນຄຣິສະຕະຈັກແມ່ນຜົນໃນການເສີມສ້າງຂອງຄຣິສະຕະຈັກ. ແຕ່ມັນບໍ່ຢຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ຄວາມຮັກອັນດຽວກັນທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມອຸທິດຕົນຂອງຜູ້ເຊື່ອຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມສັມພັນທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະກັນກໍຍັງເຫັນໄດ້ໃນວິທີທີ່ເຮົາດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນໂລກ. ຜູ້ເຊື່ອຖືທີ່ຖືກປ່ຽນແປງກາຍເປັນຕົວແທນຂອງວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າແລະເປັນພະຍານໃນການດໍາເນີນຊີວິດຄຣິສະຕຽນ (ຂໍ້ທີ 1-2), ງານຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງຄຣິສະຕຽນ (ຂໍ້ທີ 3:8), ແລະຫຼັກທັມຂອງຄຣິສະຕຽນ (v. 9). ແຕ່ລະຄົນເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມຮັກເປັນແຮງຈູງໃຈ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄວາມຮັກເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຣິສະຕຽນແຍກໄວ້ຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງໂລກ, ທ່ານໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄວາມຈຳເປັນຈຳນວນນຶ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດທີ່ເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາ:

- ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກໂດຍບໍ່ມີການໜ້າຊີ້ໃຈຄິດ. ຄວາມຮັກແລະການທໍາທ່າ ບໍ່ສາມາດຢູ່ນຳກັນໄດ້, ແລະຄວາມຮັກມີສ່ວນໜ້ອຍນຶ່ງຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກ.

- ເຮົາຕ້ອງກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວ ແລະຍິດໝັ້ນກັບສິ່ງທີ່ດີ. ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຮັກແທ້ຖ້າມັນບໍ່ຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມຊົ່ວແລະຄວາມດີ.
- ເຮົາຕ້ອງຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງເປັນພິນັ້ນຂອງຊາຍຍິງ ແລະນຳໜ້າໃນການໃຫ້ກຽດເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ທ່ານໂປໂລພັນລະນາເຖິງຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າເປັນຄອບຄົວ ແລະເອີ້ນເຮົາໃຫ້ມີຄວາມຮັກທີ່ສຳຄັນແລະເສັງສະລະ.
- ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຂາດຄວາມພາກພຽນໃນຄວາມກະຕືລືລົ້ນ. ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຄວນຈະເປັນໃຈທີ່ຮ້ອນຮົນໃນພຣະວິນຍານແລະການຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
- ພວກເຮົາຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມຫວັງ ຈົ່ງອົດທົນໃນຄວາມຍາກລຳບາກ ຈົ່ງພາວັນນາອະທິຖານຢູ່ບໍ່ຂາດ. ຄວາມຫວັງຂອງເຮົາເປັນຄວາມຫວັງທີ່ແນ່ນອນ, ຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ອາລັຍຕົວຂອງພຣະຄຣິດເອງ. ຄົນທີ່ມີຄວາມຍິນດີມັກຈະເປັນຄົນທີ່ຖືກຮັກ. ຄຳອ້ອນວອນອະທິຖານຈະຊ່ວຍໃນເຣື່ອງນີ້.
- ພວກເຮົາຍັງຈະແບ່ງປັນກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃນຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະການສແວງຫາການຕ້ອນຮັບແຂກ. ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາກໍຕ້ອງແບ່ງປັນກັບຄົນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ, ດັ່ງທີ່ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້. ແຕ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງສຳຄັນອັນດັບນຶ່ງ. ນຶ່ງໃນວິທີທີ່ພວກເຮົາເຮັດນັ້ນແມ່ນຜ່ານການຕ້ອນຮັບຂອງພວກເຮົາ. ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດ. ຄວາມຮັກຂອງເຮົາຄວນບໍ່ມີຄວາມໜ້າຊີ້ໃຈຄົດ-ເປັນຄວາມຮັກທີ່ດີ, ແລະຄວາມກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວ. ທັສນະຄະຕິແລະພຶດຕິກຳຂອງພວກເຮົາຕ້ອງມີລັກສະນະໃຫ້ກຽດ, ຄວາມພາກພຽນ, ຄວາມອົດທົນ, ອົດທົນດົນນານ, ໃນການຕ້ອນຮັບ, ແລະຄວາມເອື້ອເພື່ອແຜ່. ແຕ່ທຸກຢ່າງຄວນຖືກກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມຮັກ. ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຖືກແຍກອອກໄວ້ຈາກໂລກ.

ທ່ານຄິດວ່າກຸ່ມຂອງພວກເຮົາເຮັດຫຍັງໄດ້ດີເມື່ອເວົ້າເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ການດຳເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະຄຣິດປ່ຽນແປງວິທີທີ່ພວກເຮົາຄິດ. ເລືອກນຶ່ງຂໍ້ຂອງການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:
- **ຮັບຮູ້.** ການປະເມີນຮູບພາບຂອງຕົນເອງ. ປະເມີນວ່າທັສນະຂອງທ່ານຕໍ່ຕົວທ່ານສອດຄ່ອງກັບວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າເຫັນທ່ານຫຼືບໍ່. ຖ້າຫາກທ່ານກຳນົດຄວາມພາກພຽນໃຈທາງວິນຍານ, ໃຫ້ວ່ອງໄວທີ່ຈະສາລະພາບມັນແລະຖອນຮາກອອກຈາກບ່ອນທີ່ພົບເຫັນມັນ.
 - **ອ່ານ.** ໃຊ້ເວລາໃນການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຫັນປ່ຽນຂອງຈິດໃຈທ່ານ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າໃຊ້ວິທີການ. ພິຈາລະນາອ່ານປຶ້ມເຊັ່ນ: ຈິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດໂດຍ T. W. Hunt.
 - **ແຜ່ພັນ.** ຕິດຕໍ່ກັບເພື່ອນຄຣິສຕຽນເພື່ອແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້. ຕັ້ງນັດໝາຍໃນອາທິດນີ້ ແລະຊຸກຍູ້ໃຫ້ເພື່ອນຄົນນັ້ນແບ່ງປັນຫຼັກການຈາກພາກຮຽນນີ້ກັບຄົນອື່ນໃນອາທິດຕໍ່ໄປ.
- ການດຳເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະຄຣິດປ່ຽນແປງວິທີທີ່ພວກເຮົາຄິດ. ຄວາມຈິງຂອງບົດຮຽນນີ້ຄວນຈະເຮັດໃຫ້ວິທີການຂອງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ-ດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າສາມາດປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາແລະເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນສຳລັບສງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນປັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA

